רחוב הרב פרידמן 1

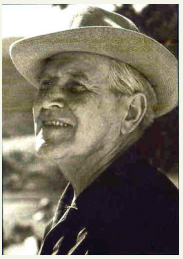

משה ציפר, פסל
(1902-1989)

נולד בגליציה למשפחה ציונית ובגיל שש כבר החל ללמוד עברית. בהיותו בן שבע־עשרה עלה לארץ־ישראל והצטרף לקיבוץ בית אלפא. בקיץ 1924 חל מפנה בחייו כאשר חלה והיה מרותק למיטתו במשך תקופה ארוכה. באותה העת החל להתעניין באמנות ואף פיסל בעצים שמצא בנגריית הקיבוץ. כשהחלים, נסע לווינה ללמוד פיסול בבית הספר לאמנות בהדרכת הפסל שטיינהוף. בשנת 1928 הוצגו עבודותיו בתערוכת יחיד בווינה והוא זכה לביקורות נלהבות. ציפר המשיך ללמוד באקדמיה לאמנות בברלין, ושם הכיר את אלברט איינשטיין שהעניק לו מלגת לימודים למשך שלוש שנות לימודיו. עם עליית הנאצים לשלטון חזר לישראל, התגורר זמן קצר בירושלים ולאחר מכן בתל־אביב. יצירתו, שהיתה בתחילתה פיגורטיבית, הפכה עם השנים למופשטת. ציפר ביצע על פי הזמנה פסלים גדולי ממדים לביתנים הישראליים בירידים בין־לאומיים, פסלי גן ואדריכלות למכון ויצמן, לאוניברסיטה העברית ולטכניון בחיפה וכן אנדרטאות זיכרון, המוצבות ליד הקיבוצים חולדה, ניצנים ועין גדי. ב-1959 קיבל מעיריית צפת מבנה שאותו שיפץ וסביבו הקים גן פסלים. ב-1984 תרמו משה ציפר ורעייתו רחל את ביתם בתל־אביב, לחוג לתולדות האמנות של אוניברסיטת תל־אביב, ומאז 1993 הוא משמש מרכז לתיעוד וחקר האמנות הפלסטית בישראל.

הפיזיקאי אלברט איינשטיין, אמר עליו: "עבודתו פשוטה ואצילית כמו האיש שיצר אותה".

התכנסות. פסל ברונזה